

Sygn. akt I Cz 275/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Ewa Pietraszewska (spr.)

SO Krzysztof Nowaczyński

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa Usługowo – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko J. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 02 stycznia 2013r., sygn. akt I C 598/12

postanawia:

1/ odrzucić zażalenie co do punktu pierwszego (pkt 1);

2/ oddalić zażalenie co do punktu drugiego (pkt 2).

I Cz 275/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Elblągu w pkt 1 oddalił wnioski dowodowe zawarte we wniosku o wyłączenie sędziego Justyny Dzieży, zaś w pkt 2 oddalił wniosek o wyłączenie sędziego Justyny Dzieży.

W uzasadnieniu do pkt 2 w/w postanowienia Sąd I instancji wskazał, że powodem złożenia wniosku o wyłączenie sędziego było przekonanie powodowej spółki o uniemożliwianiu przez sędziego przedstawienie przez członka jej zarządu stanowiska procesowego spółki oraz fakt, że sędzia nie odnotowała w protokole z rozprawy wniosku powódki o zwrot kosztów przejazdu na rozprawę. Oceniając ten wniosek wskazano, że był on niezasadny i nie zasługiwał na uwzględnienie, a to z tego względu, że powódka nie wskazała we wniosku żadnych podstaw uzasadniających wyłączenie sędziego z mocy ustawy na podstawie art. 48 k.p.c., zaś samo naruszenie przez przewodniczącego przepisów procedury cywilnej nie może być skuteczną podstawą wniosku o wyłączenie sędziego przewidzianego w art. 49 k.p.c.

Co do wniosków dowodowych zgłoszonych we wniosku o wyłączenie sędziego Sąd Rejonowy w uzasadnieniu co do pkt 2 jedynie wskazał, że oddalił te wnioski, gdyż ich przeprowadzenie okazało się zbędne.

Od tego postanowienia zażalenie złożyła powódka, zaskarżając je w całości. Wnosząc o uchylenie postanowienia podniesiono, że we wniosku powodowa spółka wskazała, iż miało miejsce „stronnicze zachowanie sądu”, co w jej ocenie uzasadniało wyłączenie sędziego Justyny Dzieży od orzekania w niniejszej sprawie, gdyż strona miała wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Nadto w zażaleniu wskazano, że powódka jest przekonana, iż „sąd jest do niej uprzedzony, a dalsze prowadzenie postępowania przez tego sędziego nie gwarantuje obiektywnego rozpoznania sprawy”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie co do pkt 2 zaskarżonego postanowienia nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rację ma bowiem w tym względzie Sąd Rejonowy wskazując, że niewątpliwie sam fakt naruszenia procedury cywilnej nie może być wystarczającą podstawą do żądania wyłączenia sędziego na podstawie art. 49 k.p.c. Okoliczność, czy fakt naruszenia przepisów proceduralnych miał miejsce podlega bowiem ocenie nie przy okazji wniosku o wyłączenie sędziego, tylko w postępowaniu odwoławczym, pod kątem wpływu tych uchybień na wydane w sprawie orzeczenie. Jak bowiem podkreślił Sąd Najwyższy w postanowieniu w z dnia 26 marca 1997r. (III AO 5/97, OSNP 1997, nr 24, poz. 502) oraz w postanowienie z dnia 8 marca 1972r. (I PZ 9/72, LEX nr 7068), zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego.

Z treści zaś złożonego przez sędziego oświadczenia oraz przebiegu rozprawy, odtworzonego na podstawie zapisów z protokołu z dnia 03 października 2012r. – zdaniem Sądu Okręgowego nie wynikało, by zachowanie się sędziego, mimo pewnych błędów w sposobie prowadzenia przez niego sprawy, co już wytknięto w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, mogło wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności tego sędziego. Co prawda wskazuje się nieprecyzyjnie w zażaleniu, że taka wątpliwość strony powodowej nadal istnieje, bez przytoczenia ku temu jakiegokolwiek argumentacji, lecz w ocenie Sądu II instancji, na podstawie przebiegu rozprawy, nie ma podstaw do uznania, by to stanowisko było uzasadnione i skutkowało koniecznością wyłączenia sędziego. Z tego też względu, na podstawie art. 398 § 2 k.p.c. i 385 k.p.c. postanowiono, jak w pkt 2 postanowienia.

Co zaś się tyczy pkt 1, to Sąd Okręgowy zauważa, że zgodnie z art. 394 § 1 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiotem są wypadki enumeratywnie wyliczone w tym przepisie. Wśród przypadków, w których przysługuje zażalenie, nie wymieniono decyzji sądu w przedmiocie oddalenia wniosków dowodowych, co z kolei skutkuje uznaniem, że zażalenie w tej kwestii jest niedopuszczalne. Skoro tak, to na podstawie art. 370 k.p.c. i art. 398 § 2 k.p.c. należało odrzucić zażalenie powódki w tej części, co uczyniono w pkt 1.